

гатъ и заминавали задъ линията на желѣзницата Черна-вода-Кюстенджа. Турцитѣ оставили Тулча, Исакча, Хърсово, както Мачинъ, и рускитѣ войски ги завзели безъ грѣмване на пушка. Българското население въ Добруджа първо почувствовало добринитѣ на освобождението. То посрѣщало на всекъждѣ освободителитѣ: тържества и празници слѣдвали деня на идванъето на рускитѣ гости.

V.

Прѣминаването въ Свищовъ.

Дѣйствиа за измамване Турцитѣ. — Шестъ рейси. — Първий ешелонъ. — Турекій кордонъ открива огънь. — Руската батарея изъ Зимница. — Бой при воденицата на Текиръ-дере. — Командата на Драгомировъ. — Зевземанъето на Свищовския рѣтъ. — Резултати отъ боя. — Царѣтъ въ Свищовъ.

На 12 юния на длѣжъ по цѣлия лѣвъ брѣгъ на Дунава загрѣмѣли рускитѣ топове, — прѣдвѣзвѣстници на знаменитото събитие. Три дни, отъ Калафатъ до Олтеница, отъ руска страна, — и отъ Видинъ до Тутраканъ, отъ турска, происхождали непрѣстани топовни грѣмежи и бомбардировки. Въ нѣкои градове пламнѣли пожари, здания се рушили подъ ударитѣ на бомбитѣ, не малко солдати бивали ранявани въ тѣзи прѣстрѣлки. Въ Турно-Могурели се поченѣли ужка сериозни приготовления за прѣминаване и всеки помислилъ, че Никополъ е първия, слѣдъ Мачинъ, градъ въ България, гдѣто ще се яви освободителската войска.

Главнокомандующий Велики Князь повѣрилъ тайната за прѣминаването само едному: командиру отъ 8-й корпусъ генералу Ф. Ф. Радецкому. Тѣзи тайна се пазила твърдъ много и никой не се сѣщалъ, че Свищовъ е избранъ за пунктъ на прѣминаване.

Главнокомандующий съ своята квартира още на 10 юний оставилъ Плоештъ, приближилъ се къмъ Дунава,